

אומה. והא חוקינא דגזרת דינא לא (ע) שכיך עד
ההוא זמנא דכתיב (סם) וישאו את יונה וישאו כד
בעיל ליה מציחיה לבי קצרי כדון מוכרין עלוי אי
היה זכאה מכרי עליה ואמרו חזו יקר לדיוקנא
דעלכא (ישעיה ה) יצא שלום ימחו על משכבותם
הלך נכחו מנא לן דכתיב (סם נח) והלך לפניך לדרך
בצד ה' יאספק. ואי חייבא היה מכרי עליה ואמרו
ווי ליה לפלגיא טב ליה דלא יתצרי כדון מה כתיב
(יונה א) ויטלוהו אל הים ויעמוד הים מעופו. כד
אעיל ליה לבי קצרה דהיה אחר דדינא כדון גזרת
דינא דהיה קעיר שכיך מעפיה וטנא דעלע ליה דא
היה קצרה מה כתיב (סם ז) ויהי יונה צמעי הדג
מעיר דג דא צטן שאל מנא דכתיב (סם ז) מנא
שאל סועיה והיה צמעי דטנא היה וקארי ליה צטן
שאל. גי ימים וגי ליליה חלין חלח יומין דבר כס
בקצרה והחזקתו מעי לנחר חלחא יומין ההוא עטפא
אחסיפך על חכפי' ואמרו לו טול מה דיהצית בי
אכלת ושחית כל יומא ולא יתנא למכרי וכל יומך
הו כחגין וכמועדין ומכרי הו כפנין דלא חכ'ו
צחק טול מה דיהצית בי דכתיב (מלאכי ז) חריתי
פרש על פרכס וגו' והא חוקינא לנחר דא מחלחא
יומין ולהלחא כדון אחרן בר כס מעיטו מדיי מרגלי
ואוקמיה עד חלחין יומין. כל חיתין חלחין יומין
אחריו נפשא וגופא כחלא. ובגי' אשתכחת נשמה
לחחא צהרעא דלא סלקת לאחריה כחחא דיהצית
לבר כל יומי ומקצותא. לנחר נשמה סלקא וגופא
אחצלי צהרעא עד דההוא זמנא דהער קציה למחייא
חמינא קלא חדא לחחער צבי קצרי ויימא (ישעיה
ט) הקיטו ורנו שוכי עפר כי טל חירות טלך וארץ
רפאים תפיל עכ"ל לענינו. ובחיקוי' (דף נח)
המשיל ענין יונה צספיה צעין אחר ווי' צפוק
קום קרא אל אלהיך מקים עם דצרי הוהר זל.
קום קרא אל אלהיך דהיי שכינתא עילאה דהיי
היאוצתא עלך ותוצ נך למאריך דהיה קציה אשתכל
דשפחה צישא שלטא עלך דהיי טפה קרוחה ועלה
אחמר (איז א) ויאמר ה' אל הסטן מאין חצא דכל
חוצין חיתין מאצדין דטפה קרוחה דגביה אחר לבי
חייבא דע מאין צלח מטפה קרוחה ויחחרו האכסי'
לכסיז אל היצס תחוצתא ולא יטלו כי הים דהיה
גזית דינא הולך וסוער עליה עכ"ל:

האויכותא ולא התרחא ולא הצטחה ולא עלטול ולא
חריכות ימים ולא חריכות רוח לא פליח ולא טוי ולא
קלטת ולא חרמות ולא כחמות ולא צוסה ולא
פחד ולא חיות עוהיז ולא חיות חסדן ולא
חיות דין גהינס ולא סני המחלל צגויס
על ירכס ומי טיס צו כל המעשים האלו מאד זכור
ומונע מונח טובות הרבה ושמתי מחקלין וקנה לו
סם רע וחכרין לו מעשיו ועינת חצותו ותפלתו
כמאסא צעוהיז וצוהיז וכל מעשיו מפורקנים וסחן
עליהם דין וחשדן וכל סמחה שטמה צילד נעשים
לו חצל וסם כחצנין מונח צדיכס משוים וצוסה
מרוזה ומלאכיס אכזריס צעולס אחרן לכן הוא אומר
(ישעיה י) ומה העשו ליום פקודה וגו' ואנה תנצט
כצורכס ועוד אדם חוטא צעיו עיני כסות חוטא
צאיו סומע חרפתו חוטא צפוי חין דצרו נעשים
חוטא צעלה פרכסו מחמעט חוטא צמחצנה זיו
פניו משתנה חוטא צלסוט יקדין צלין עליו חוטא
צידו יורד מכצודו חוטא צלצו מת דלאנה חוטא צרגלי
סמתי מחקליס חוטא צילרו ילרו מקטרגו חוטא
ומחטיא קוצר את אשתו וצכו וצכו ציתו חוטא צליטס
גזר דינו נחמס וכי מה הנאה לאדם וקופו לפחם
מעולס לעולס מחייל לעות מאורה לחסכה נשינה
מחוקה לשינה דחוקה ומרה מאור מחוק לרעה ותולע
ממעטמים מחוקיס לטעס עפר מחצוק נחא לחצוק
עפר כמה עקיריס ילאו מן העולס צפחי נפס כמה
חכויס היתה חכומה עליהם לתקלה כמה גצריס
היתה גצורה עליהם לתקלה כמה מגדלי צביס לא
סמחו צצניהם כמה נאליס היה טייס עליהם לתקלה
כמה זקריס לא ראו כצור כמה צחוריס קקלד צחופתן
וכי מה הנאה לאכול ממאכל שהוא מציאו לדריס
מרוציס וממחה שמיציה את האדם לראות הרבה
ממלצס שהוא גורס לפגיעות מרוצות מהראור סגורס
למכאוציס מרוציס משינה מחוקה סגורמה למיתה
משינה מחטא שהוא מאד זכיות הרבה מחרעמות
סמקפחה פרכסות הרבה. איזו צן העיז המחרחק
מן העצירות ומהראור ומליטת ומלסון הרע ומחכיעור
והדומה והמקייס המלית וס צידו מליה על אמתה
ומחרחק מן החטא ומעיון חפלה ומאודה על עומתו
לפני הקציה ועוסה סצובה והמחצר לרעע טורד
עלמו מן העוהיז ומן העוהיז והמקציר פסיס לרעע
היז ממרגיז אל והמרמה צדריכו מחלל צסיפו והמטה
את חצירו מדרך טובה לדרך רע מה צחלי ימיו
והמלעיג על המלות חין מרחמין עליו מן השמים
והמלעיג

עוד צעיי הפגירה והחשדן מלאחי צכחית יד
מרגיחא טל ריג עיה מדצרת צה וז"ל אחר
הקציה לשרחל לא יעילו צכס לא היקדין ולא